

Τῆ Κυριακῇ Γ' τῶν Νηστειῶν ἐσπέρας.

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέροιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσιν· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ

τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Καὶ εὐθύς, ἄνευ στιχολογίας Ψαλτηρίου, οἱ χοροὶ φάλλουν τὸ Κύριε, ἐκέκραξα· ἀπὸ δὲ τοῦ στίχου Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου... φάλλονται τὰ τέσσαρα καταनुκτικὰ τοῦ ἤχου, τὰ τρία προσόμοια τοῦ Τριωδίου, τὰ δύο τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ, καὶ τὸ ἐν τοῦ κυρίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, καὶ τρία τοῦ Μηναίου. Δόξα, καὶ νῦν, προσόμοιον θεοτοκίον.

Ἦχος Δι-Θ

Κ^{Δι} υ υ υ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ει
σα α ακου σο ο ο ο ον μϑ ει ει σα κϑ ϑ ϑ ϑ
σον μϑ Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ υ ρι ι ι
ε ε κε ε κρα α ξα α α προ ος σε ει σα α
α α κϑ ϑ σο ο ον μϑ προ ο ο σρες τη φω νη η
η η τη ης δε η σε ω ω ως μϑ εν τω κε κρα
γε ναι αι με ε ε προ ος σε ει σα κου σο ον μου
Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ε
Κ^{Δι} α τευ θυν θη η η τω ω η η προ σευ χη η
η η η η μϑ ως θυ μι ι α α α α μα α ε ε
ε νω ω ω πι ι ο ο ον σϑ ε ε ε πα αρ
σι ις των χει ρω ω ω ων μϑ θυ σι ι α ε ε σπε

ρι ι νη ει σα κς σο ονμς Κυ υ υ υ υ υ
υ υ υ ρι ε

Ἡ Στιχολογία. χ

Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στομα τι ι μς και
θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου

Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μς εις λο γς πο νη
ρι ι ι ας τς προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μαρ
τι ι ι αις

Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι ι
αν και ου μη συν δι α σω με τα των ε κλε κτων αυ
των

Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λε γξει με
ε λε ον δε α μαρ τω λς μη λι πα να τω την κε φα
λη η ην μς

Οτι ε τι και η προ σευ χη μς εν ταις ευ δο κι
αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι κρι

ται αυτων ^Δ

Α κς σονται τα ρηματα μ ο τι η δυνθησαν

ω σει παχος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ πι σθη

τα ο στα αυτων παρα τον Α α α δην ^Δ

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλμοι

οι οι μ ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ην μ ^Δ

Φ υ λα ξον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν το

μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α

νο μι ι αν ^Δ

Π ε σνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω ^Δ

Φ ω νη μ προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μ προς Κυ ρι ον ε δε η θην ^Δ

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ τς την δε η σι ι ι ν

μὴ τὴν θλιψὴν μὴ ἐνώπιόν σου ἀπαγγέλω

Εν τῷ ἐκλείπειν ἐξέμνησεν πνεῦμα μὴ καὶ συγνώσ

τας τριβύσσους

Ενώδωταυτῆς ἐπορεύθη ὁ ὁμοῦν

κρυψάνων γιδάμοι

Κατένοον εἰς ταδεξιά καὶ ἐπέβλεπον

καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με

Απώλετο φυγή ἀπὸ μὴ καὶ οὐκ ἐστὶν ἔκ

ζητῶν τὴν ψυχὴν ἡμῶν

Εκέκραξα πρὸς σὲ Κύριε εἰπάσθαι

ἡ ἐλπίς μου ἐν γένεσιν τῶν

Πρὸ ὁσχεύσας πρὸς τὴν δεξιάν μου ὅτι ἐταπει

νώθησαν σφοδρῶς

Ρύσαι με ἐκ τῶν κατὰ διώκόντων με ὅτι ἐ

κράται ὠθήσαν ὑπὲρ ἐμὲ

(Τέσσαρα κατανυκτικὰ τοῦ ἤχου)

Ἦχος Βου ϐ

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου
του ε ξο μο

λο
γη σασθαιαι τω ο νο μα τισου

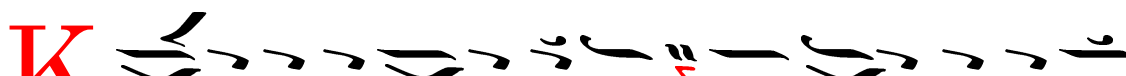
Η μαρτονεις σε Σωτηρ ω ως ο α σωτος Υι ος

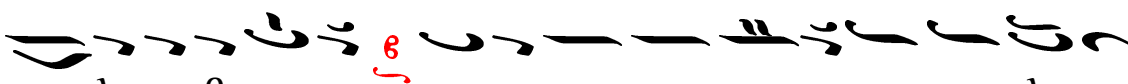
δε ξαι με Πα τερ με τα νο ουν τα και ε λε η σον

με ο Θε ος

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι,
ε ως ου αν τα πο δως

μοι

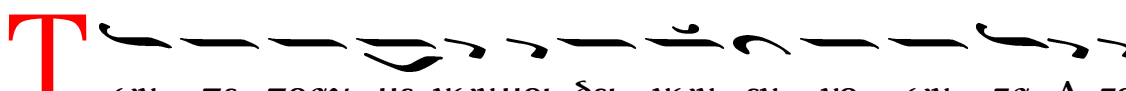
Κ ρα ζω σοι Χρι στε Σω τηρ του ου τε λω νου την φω νην

ι λα α σθη τι μοι
ω ωσ περ ε κει νω και ε λε η

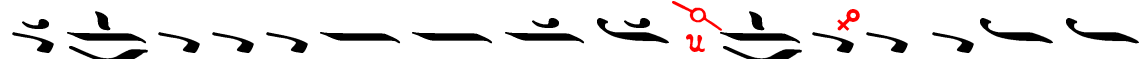

σον με ο Θε ος

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε,
ει σα ακου

σον της φωνης μ

Τ ων πε πραγ με νων μοι δει νων εν νο ων τα Α το

πα ε πι τους σους κα τα φευ γω οι κτιο μους
τε

 λω ω νην μι μου με νος και πορ νην δα κρυ σα σαν και

 τον α σω τον Υι ον δι ο και προ σπι πτω σοι ε λε η

 μον προ ιν με κα τα δι κα σης φει ει σαι μου ο Θε

 ος και ε λε η σον με

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα

 εις την φω νη ην

 της δε η σε ως μ

T

 ας α νο μι ας μου πα α ρι δε Κυ ρι ε

 ο εκ Παρ θε νου τε χθεις και την καρ δι αν μου κα

 θα ρισον να ον αυ την ποι ων του Α γι ου ου σου Πνευ

 ματος μη η με ε ξου δε νω σης α πο του σου προ

 σω που ο α με τρη τον ε ε χων το με ε γα

 σου ε λε ος

Στιχηρά Προσόμοια. Ποίημα Ἰωσήφ.

Κύριε εἰ καὶ κριτηρίω. Ἦχος Νη ς

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

 ὑποστήσεται; ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε ε στιν

K υ υ ρι ε ο ε πι Σταυ ρθ ς ε κθ
 σι ι ως υ φα πλω σας τας πα λαμαςσθ τθ τον κα τα
 νυ ξει καρ δι ας προ σκυ νειν η μα ας α ξι ω σον
 λε λαμ πρου σμε ε νθς κα λως νη στει αις και δε η σε
 σι και εγ κρα τει α και ευ ποι ι α ως α γα θο
 ος και φι λα ανθρωω πος

Στίχ. Γ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
 ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου,

ηλ πι σεν η ψυ
 χη η μου ε πι ι τον Κυ ρι ον

K υ υ ρι ε των α μαρ τι ω ων μα τα
 πλη η θη κα τα το πλη η θο ος ε ξα λειπον των σων
 οι κτιρ μων πα νοι κτι ι ι ρ μον και τον Σταυ ρο
 ον σθ ς α ξι ω σον εν κα θα ρα α τη ψυ χη
 και βλε πειν και προσ πτυσ σεσ θαι εν τη πα ρθ ς ση της
 εγ κρα τει ας ε βδο μα δι ως Φι λα ανθρωω πος

Ἔτερον. Ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος Γα ϕ

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας υ̇ ϑ̇

Πα

ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι το ον Κυ ρι ι ον π̇ ϑ̇

Μ ε γι στον θαυ μα το Ευ υ λον ο ρα ται υ̇ ϑ̇ εν

ω Χρι στος υ̇ ϑ̇ σαρ κι ε σταυ ρω ω θη π̇ ϑ̇ προ σκυ

νει ο κο ο σμος π̇ ϑ̇ και φω τι ζο με νος α να

κρα α ζει π̇ ϑ̇ ω τς Σταυ ρω ο τη δυ να μει υ̇ ϑ̇ και θε

ω ρω με νος δαι μο νας και αι αι ει υ̇ ϑ̇ και εκ

τυ πω με νος υ̇ ϑ̇ τς τς φλε γων δει κνυ υ ται π̇ ϑ̇ μα κα ρι ζω

σε το α α χραν τον Ευ λον υ̇ ϑ̇ τι μω και προ σκυ νω εν

φο βω υ̇ ϑ̇ και Θε ον δο ξα ζω τον δι α σμ οι χα ρι ζο

με νον υ̇ ϑ̇ ζω ην την α τε λε ευ τη η τον π̇ ϑ̇

(τρία προσόμοια ἐκ τοῦ Μηναίου)

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Ἦχος Βου ξ

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται

τον Ισ ρα ηλ ε̇ ρ̇ εκ Δ̇ ρ̇ π̇ ϑ̇

πα σω ων των α νο μι ων αυ τς ε̇ ρ̇

Ο φθαλ μης εκ κεν τς με νοι οι και δα κτυ
 λης κο πτο με νοι και πλευ ρας ξε ο ο με νοι και αι κρε
 μα με νοι και τα ο στα συντρι βο με νοι και ξι ι
 φει τε μνο με νοι με λη δον και κε φα λην τς δο
 λι ς συν τρι ψαντες ουκ ηρ νη σασθε τον Σω τη η
 ρα των ο λων ου ξο α νοις ε πε θυ σα τε α
 λο ο γως Μεγα λο μα αρ τυρες εν δο ξοι

Στίχ. θ'. Αινεΐτε τον Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,
 ε παι νε σα
 τε αυ τον παν τες οι λα οι

Σ υν Κλαυ δι ω τι μη σω με εν Νι κη φο
 ρον τον εν δο ξον τον σε πτον Δι ο ο δωρον και αι Ου
 ι κτω ρα Ου ι κτω ρι νον Παπ πι αν τε και τον Σε
 ρα πι ω να τον ε πτα ριθμον χο ρον το πα να
 γιον α θροισμα την ο λο κληρον εκ κλη σι ι αν
 τον δη μον τον α πα σας των δαι μονων μυ ρι
 α α δας ξι φει αν δρει ει ας συγ κο ψαντα

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια ε
χ

του Κυ ρι ου Δ
δ με ε νει εις τον αι ω να ε
χ

Ο ι το πα θος το α γι ο ον σ
δ τς Χρι στς

μι μη σα με νοι ε
χ και τη θει α χα α ρι τι φυ υ γα π
σ

δευ οντες ε
χ πα θη ψυ χης τε και σω ματος π
ρ οι στυ υ λοι σ
δ

οι α σειστοι Δ
δ οι φω στη ρεστων πι στων Δ
δ οι τον δο σ
δ

λι ον κτει ναντες ε
χ οι πα νευ δι οι ε
χ των εν ζα α λη σ
δ

λι με νες οι τα α νω σ
δ κα τοι κων τες ε πα σ
δ

ξι ι ως Δ
δ με γα λει νε ε σθωσαν ε
χ Μαρ τυρες ε
χ

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Ἦχος Δ
δ Βου Σ

Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω Δ
δ και Α γι ι ω σ
δ

Πνευ μα α τι ι ε
χ

Κ αι νυν και α ει ει και εις τς αι ω νας σ
δ

των αι ω ωνων α α μη ην ε
χ

Τ ην B8 σκη νην την α μο ο λυ υν το ο ον την σ
δ

νε φε ε λην την εμ ψυ υ χο ον τον να ο ον
 το ον α α γι ι ο ο ον τ ε ς Θε ς η η μω ων
 την α α δι ι α α βα α τον γε ψυ υ ρα α α
 αν την στα α μνον την πα αγ χρου σο ο ο ον τη ην
 α α γι α αν κι ι ι βω τον την με τα αρ σι ι
 ον κλι μα α κα α το ε ευ ρυ χω ω ρον τ ε Δε
 σπο τ ε ς χω ω ρι ο ον τη ην Πα αρ θε ε ε
 νο ο ο ον και αι Μη η τε ρα α τ ε Κυ υ ρι ι
 ι ι ι ε πε ρι φα νω ω ως μα α κα ρι
 σω ω με εν

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα:

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανοῦ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Ϟ

Φ ὠς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας

δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϛ

ϛ ϛ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι

ου μα κα α ρος Ι η η σϛ ϛ ϛ Χρι ι

στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην

η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι

δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον

υ υ μνϛ ϛ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Γι υι ο

ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α

Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι

και αι ροι οι οις υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι

αι αις αι σι ι ι αις Γι υι ε ε Θε ε ϛ

ϛ ϛ ζω ω η η ην ο ο ο δι δϛς δι ι ο ο ο

ο ο κο ο οσ μος σε ε δο ξα α α α

α α α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει

ΤΟ ΜΕΓΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Καὶ φάλλεται ὑπὸ τῶν χορῶν τὸ μέγα προκείμενον ὡς ἀκολουθῶς·

Ἦχος πλ' Νη ς

Ε^{Νη}
 ε ε ε ε δω ω ω ω ε ε δω ω κας
 κλη ρο ο ο κλη ρο νο μι ι ι ι ι ι ι
 ι α α α αν τοι οισ φο ο ο ο βϑ ϑ ϑ τοις
 φο βϑ με ε ε ε ε ε ε ε ε νοι οι οι οι οι
 οισ το Ο ο νο μα α σα Κυ υ υ ρι ι ι ι
 ε

Στίχ. α'. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα
 εν τω
 α κη δι α α σαι τη η ην καρ δι ι ι ι
 α α α αν μϑ

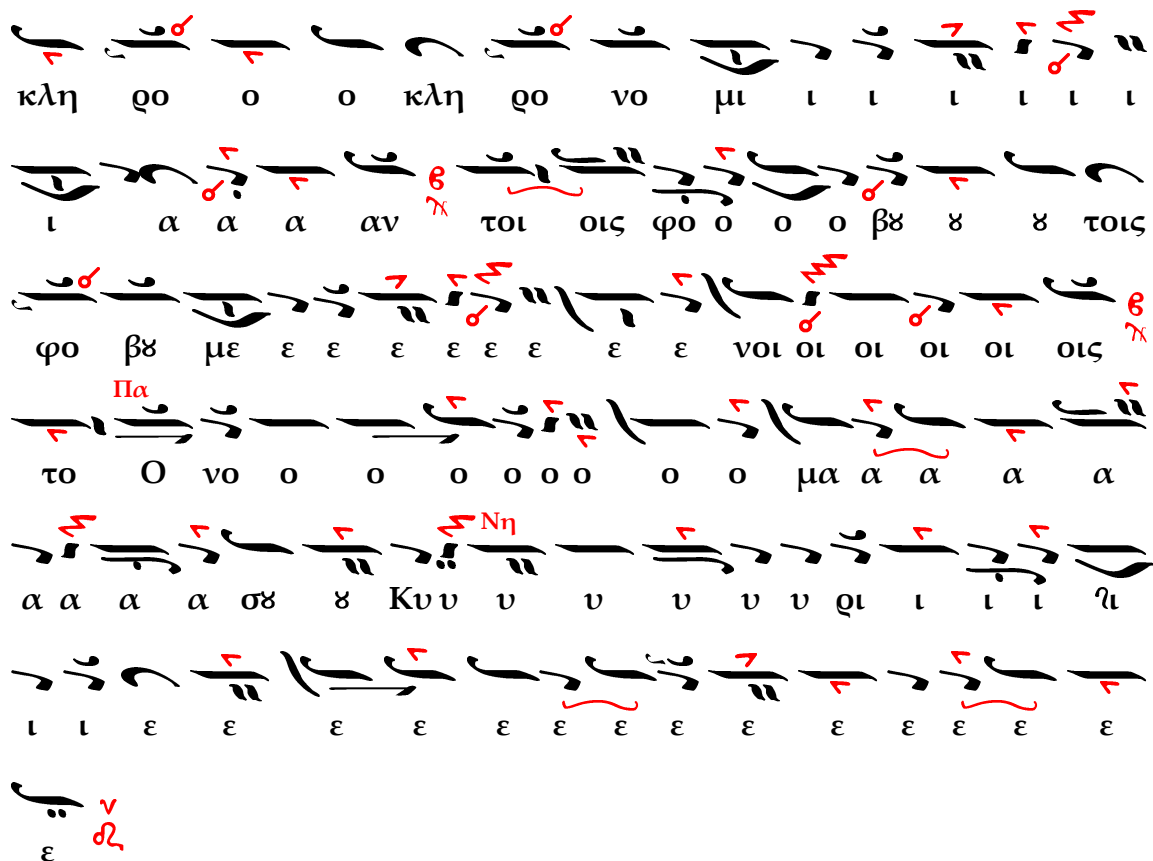
τὸ αὐτό.

Ἐδωκας κληρονομίαν...

Στίχ. β'. Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ
 των πτε ρυ υ υ υ
 γω ω ω ων σα

τὸ τρίτον

Ε^{Νη}
 ε ε ε ε δω ω ω ω ε ε δω ω κας

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παραρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ προεστὴς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς: Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται τὰ ἀπόστιχα, ἀρχομένου τοῦ ἁ' χοροῦ, τὸ
ιδιόμελον τοῦ Τριωδίου δις καὶ τὸ μαρτυρικὸν ἅπαξ.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος πλ' Νη ς

Α τε νι λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι
σαι το ο ο ομ μα α ῖα α α α εις
ρα α νο ο ο ο ο χο ο ο ο ον
τολ μω ω ω ω ω ω ω ο ο ο τα α α
α α ῖα α α α λα α α ας ε γω εκ των
πο νη ρω ω ω ω ω ω ῖω ω ω ν μπ πρα α
α ξε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ω α αλ λω ω
ως ο ο ο ο ο ο τε ε ε λω ω ω ω
ω ω ω ω ῖω ω ω ω νης στε ε να α α α
α α α α α α ξα ας κρα αυ γα α α α α α
α α α α α α α α α ζω κρα αυ γα α ζω
σοι οι οι οι οι οι οι ο Θε ος ι λα α α α

α α σθη η τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι μοι τω ω
 ω ω ω ω α α α α μα α α α αρ τω ω ω
 ω ω ω ω ω α α μα α αρ τω ω ω ω ω
 λω και Φα ρι ισ σα ι ι κης υ πο κρι ι ι
 ι σε ε ω ως ρυ υ υ υ υ υ υ υ σαι αι
 αι αι αι ρυ υ σαι αι αι με ε ως μονος ε ε
 ε ευ σπλα α αγ χνος

Προς σε η ρα τες ο φθαλ μες με τον κα τοι κεν
 τα εν τω ρα νω Ι δα ως ο φθαλ μοι δα
 λων εις χει ρα των κυ ρι ων αυ των ως ο φθαλ μοι
 παι δι σκης εις χει ρα της κυ ρι ας αυ της ου τως
 οι ο φθαλ μοι η μων προς Κυ ρι ον τον Θε ον η
 μων ε ως ρ ρ οι οι κτει ρη η η η η σαι
 αι η η η η μας

Τὸ αὐτό. Ἐκ τοῦ Δοξασταρίου τοῦ Γεωργίου Βιολάκη.

Ἦχος Ἀδ' Νη ρ

A ^{Νη} τε νι σαι το ο Ο ο ο μ μα εις ς ρα α
^{Δι} ^{Πα} νον ς το ο λ μ ω ο τα α α α λα α ας ε ε γω
^{Νη} εκ των πο νη ρω ω ω ν μ π ρ α α α ξε ε ε ε
^{Δι} ω ν α λ λ ω σ ο Τε λω ω ν η σ τε ε να α ξ α σ
^{Νη} κ ρ α ν γ α α α α ζ ω ω ω ω σοι ο Θε ο σ ι
^{Δι} λα α α α σ θ η η τι ι ι μοι οι τω ω α μα
^{Νη} α ρ τω ω ω λω και φα ρι σα α ι ι κ η σ
^{Πα} υ πο κ ρι ι σε ω ω ς ρυ υ υ σ αι αι αι με ω ς
^{Νη} μο ο ο ν ο ς ε ε ε ευ σ π λ α α α γ χ ν ο ς

Ἔϊτα τὸ Μαρτυρικόν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ε ^Χ λε η σον η μας Κυ ρι ε Ε λε η σον η
^Δ μας ο τι ε πι πο λυ ε πλη σθη μεν ε ξ
^Δ δε νω σε ω ς ε πι π λει ον ε πλη σθη η ψυ χη
^Δ η μων το ο νει δος τοις ευ θυ νη σι και η ε ξ
^Χ δε νω σις τοις υ πε ρ η φα νοις

Mαρ τυρες Κυ ρι ου παν τα το πονα γι α ζε τε και
 πα α σαν νο σον θε ε ρα πευ ε τε και νυν προεβουσα
 τε ρυ σθη η ναι των πα γι δων του ε χθρου τας ψυ
 χας ημων δε ο ο με ε θα

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
 τι

Kαι νυ υν και α ει και εις τς αι ω ω νας
 των αι ω ω νων α μην

Tα ου ρα νι ι α υ μνει σε κε χα ρι τω με
 νη Μη τε ερ α νυμφευ τε και η μεις δο ξο λο γω
 μεν την α νε ξι χνι α στο ον σθ γεν νη σιν θε
 ο το κε προεβευ ε σω θη ναι τας ψυ χας η μω ω
 ων

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ
 ᾠδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν
 εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας

κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)**

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

**Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.**

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

**Καὶ ψάλλονται τὰ κάτωθι τροπάρια, ἐν ἐκάστῳ τῶν ὁποίων
ποιοῦμεν μίαν μεγάλην μετάνοιαν πλὴν τοῦ τελευταίου.**

Ἦχος π̅β̅ Κε ρ

Η ε ο το ο κε Παθ θε ε νε ^{ν'} ₂₂ χαι ρε κε χα
ρι τω με ε νη Μα ρι ι α ο Κυ ρι ος με τα
σθ ^υ ₉ ευ λο γη με νη η συ εν γυ ναι ξι ^{ν'} ₂₂ και ευ λο
γη με νος ο καρ πο ος της κοι λι ας σθ ^υ ₉ ο τι Σω
τη ρα ε τε ε κε εστων ψυ χων η η μων ^υ ₉

Β α π τ ι σ τ α τ ε Χ ρ ι σ τ ε παν των η μων μνη σθη

τι ι να ρυ σθω μεν των α νο μι ων η μων σοι

γαρ ε δο θη χα α ρις πρε σβε ευ ει ν υ περ η μων

Ι κε τευ σα τε υ περ η μων α γι οι Α πο στο

λοι και Α γι οι πα αν τες ι να ρυ σθω μεν κιν δυ νων

και θλι ψε ων υ μας γαρ θερ μος προ στα α τας προς τον

Σω τη η ρα κε κτη με ε θα

Υ πο την σην ευ σπλα γχνι ι αν κατα φε ευ γο

μεν Θε ο το κε τας η μων ι κε σι ι ας

μη πα ρι ι δης εν πε ρι στα σει αλλ εκ κιν δυ νων λυ τρω

σαι η μας μο ο νη α γνη μο ο νη ευ λο γη

με νη η η η

Ὁ ἀναγνώστης: Κύριε, ἐλέησον μί.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ ἱερεύς: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεὺς·

Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς (ἢ τοὺς ἄρχοντας) ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν στήριξον· τὰ ἔθνη πράυνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν (ἢ τὴν ἁγίαν μονὴν) ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Καὶ ποιοῦμεν τρεῖς μεγάλας μετανοίας, λέγοντες ἐν ἐκάστη ἓνα στίχον τῆς εὐχῆς τοῦ ὁσίου Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου.

Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ποιοῦμεν μετανοίας μικρὰς β' καὶ πάλιν μίαν μεγάλην, ἐπαναλαμβάνοντες τὸν τελευταῖον στίχον τῆς εὐχῆς.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), [οὔ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν,] καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Πρὸ δὲ τοῦ Δι' εὐχῶν ψάλλει ὁ χορὸς τὸ παρὸν θεοτοκίον.

Ἦχος Δι' Θ

Π α α α α αν τω ω ων προ ο στα α τευ εις
Α α α γα α α θη η τω ων κα τα φευ γον
των ε εν πι ι ι στει τη κρα ται αι αι α α α σα
χει ει ρι ι α α αλ λη ην γα αρ ουκ ε χο ο μεν
α μαρ τω ω λοι οι οι προ ος Θε ε ε ον εν
κιν δυ υ υ υ νοι οισ και αι αι αι αι θλι ι ψε ε ε
σι ι ι ιν α ει ει ει με ε ση η τει ει ει αν
οι οι οι κα α τα α καμ πτο με ε νοι υ πο πται
σμα α α τω ων πο ο ολλων Μη τε ε ε ε
ε ερ τϛ ϛ ϛ ϛ Θε ϛ ϛ ϛ τϛ ϛ Υ υ ψι ι ι
στϛ ο ο ο θεν σοι προ σπι πτο μεν ρυ υ
υ υ σαι αι πα α α σης πε ρι στα α α σε ω ως τϛ ϛ
ϛ ϛς δϛ ϛ λϛ ϛ ϛς σϛ ϛ ϛ ϛ

Καὶ ὁ ἱερεὺς, στραφείς πρὸς τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ἐπιλέγει· Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ χορὸς καὶ σύμπας ὁ λαός· Ἀμήν.
